

Domu.

In življenja sibirskih izseljenec.

Posloveni Podravski.

"Stric! ali prideš do zime v Rusijo?"

"Ne, ne prideš. Napoči hudi mraz, ti pa še nimam tople oblike... Vem, kako je to... Ne, ne prideš, pravim ti. Zurnes!"

Siomku se je zvrtelo pred mi. Zamislil se je tudi stane. Pobesnišči glave, sta oba molčala.

Siomku je stopilo pred oči, kakor vtegne zmerniti in bilo mu je žal, da nihče v Beli ne bo vedel za to.

"Tako kam greš?" ga vpraša načerat tuječ ter vstane se trave.

"Jaz, jaz domu. Nu, pojdi skupaj."

Stopila sta na cesto in koračala ne preveč maglo naprej.

Nastal je večer in premičen od popoldanskega načina do poslednjih nitij, ko je Siomka in Neznanec.

"Pojoj urneje, pojdi! ga je odrič starci. Poznam se! Jsem bo kmalu konec, midya pa se nisva dospela gorovja. Kaj potem? Kaj hočevo početi?"

"Saj grem stric."

In tako sva se zapoznila... Bojim se da se glad ne bi prisnil. Potem bo goj!"

Siomka, dasiravno, nase je pocutil veliko dobro. Da pa je nase sopotnika, to ga je tudi Možki se že odprilj, veselilo in občrkovalo. Njihova lamašča, zavila klodča bi si zasele, nadeljal se je da gre, "te Šaj ležal na tele..."

Siomka se je dvignil in se ulepel.

"Stric! je poklical starca, toda ta se ni oglasil. Ha kje so možički? Se je spomnil takoj in kar stran ga je prelepel, če kaj se je pripetilo neznanecu.

Veter je živil gal in razpihol val pepele, na črnih ogorkih so sumele občgane reje in o vsem polju se ji je zdelo, da stoka Bilo mu je tesno pri srcu.

"Saj!" zaklječil Siomka še enkrat, toda veter je odnesel vsega vsega.

Oči so se mu zoper voljo zazipale, glava mu težila, upadajoč na gradi. Siomko se je zopet vlegel in od vseh strani mu je sumelo na tesa brečanje: z-z-z-z! In sanjalo se mu je da so neznanec ubili razbojniki, da je reke Bela že blizu, da mu pa nekdo brani tki tječaj, da ga vleče nazaj, vleče sem na to orjaško pot, kjer stoji sveta baraka. Ti hočeš iti domov mu pravi nek srditi glas. Nato so prinesli voda jih in jo vlivali Siomku v grlo, na glavo, vlivali mehem bolj in bolj, da se mu je zdelo da mu tici že celo v njej, toda juho se je zmerom vlivajoč in vlivajoč Glava mu hoče razpočeti v nortanjščini ogenj. Siomka glasno krije ter odpre oči.

Bog nam pomagaj! Jih pozdravi neznanec ter stopi k ognju. "Dovolite, prijatelji, da se nekoliko pograjem!"

Vsedite, sel! Se oglasi neko likov glasov.

Starec se vseved in razprostre roke nad ogenj. Tudi Siomka se približa. Premočena obleka se mu je kmalu pregrala in po vsem življu so ga spretele neki prijetni občutki.

"Odkod vam Bog nese?"

Vpraša eden izmed možakov.

Prihajača od daleč. Greva domu.

"Ali je tant vas sin?"

"Ne tuječ je. Siomka po izselnikih."

"Vidis premočen si revez?"

Vsi obrnejo svoje oči v Siomko.

Sedel je tesno poleg ognja in gledal kakogori in poka proje in se dim dviga kvišku, kakor vre in kipi v kotličku voda.

"Torej sirota?" So vprašali mužički in živočiči pogledali Siomko.

Nato so govorili o žitu in delu in ko je bila večerja kuhanja so počeli jesti.

"Pojdi tudi fant večerjat," so vabili Siomko. "Saj si ves trpnel."

Siomka se je najdel ter se vlegel k počitku. Po topni hrani se mu je kaj dobro prilepel počitelj poleg ognja. Pro

je veselo pokalo duhtelo življenje.

po dimu in svezi skorji uprav takoj, kakor je bilo v Beli. Hej, ko bi bil doma, nakopal bi krompirja ter virgel v ogenj da se peče. Pri tem je mislil Siomka na taksen v ognju specič krompir, ki diše, teže v roko ter drobi pod zobni.

Nad glavo so mu lesketale neštetevine zvezde, tako jasno, kakor so bile v Beli in on je jel mislil da mora biti Bela nekje tu blizu... Noge so bolele vsled utrujenosti zemlja mu bladila bok, ogenj pa je tako lepo gret njegove liče, prsi in kolena.

Možički so se še v nečem pogovarjali, tud neznanec se je vdelebil razgovora. Siomka je začul njegov glas: Težavno priatelji, težavno. Pa tudi možički so mu prigovarjali, ces da je težavno... Potem so njihovi glasovi utiseli, da se mu je naposled zdejšnjak, kakor bi bencale čebele...

Pred Siomkom so plavali najprej neki rdeči krogi, potem se je razlila pred njimi si roka, bladen retka ter reko pa je bila Bela...

Siomka je stopilo pred oči, kakor vtegne zmerniti in bilo mu je žal, da nihče v Beli ne bo vedel za to.

"Tako kam greš?" ga vpraša načerat tuječ ter vstane se trave.

"Jaz tudi domu. Nu, pojdi skupaj."

Stopila sta na cesto in koračala ne preveč maglo naprej.

Nastal je večer in premičen od popoldanskega načina do poslednjih nitij, ko je Siomka in Neznanec.

"Pojoj urneje, pojdi! ga je odrič starci. Poznam se! Jsem bo kmalu konec, midya pa se nisva dospela gorovja. Kaj potem? Kaj hočevo početi?"

"Saj grem stric."

In tako sva se zapoznila... Bojim se da se glad ne bi prisnil. Potem bo goj!"

Siomka, dasiravno, nase je pocutil veliko dobro. Da pa je nase sopotnika, to ga je tudi Možki se že odprilj, veselilo in občrkovalo. Njihova lamašča, zavila klodča bi si zasele, nadeljal se je da gre, "te Šaj ležal na tele..."

Siomka se je dvignil in se ulepel.

"Stric! je poklical starca, toda ta se ni oglasil. Ha kje so možički? Se je spomnil takoj in kar stran ga je prelepel, če kaj se je pripetilo neznanecu.

Veter je živil gal in razpihol val pepele, na črnih ogorkih so sumele občgane reje in o vsem polju se ji je zdelo, da stoka Bilo mu je tesno pri srcu.

"Saj!" zaklječil Siomka še enkrat, toda veter je odnesel vsega vsega.

Oči so se mu zoper voljo zazipale, glava mu težila, upadajoč na gradi. Siomko se je zopet vlegel in od vseh strani mu je sumelo na tesa brečanje: z-z-z-z! In sanjalo se mu je da so neznanec ubili razbojniki, da je reke Bela že blizu, da mu pa nekdo brani tki tječaj, da ga vleče nazaj, vleče sem na to orjaško pot, kjer stoji sveta baraka. Ti hočeš iti domov mu pravi nek srditi glas. Nato so prinesli voda jih in jo vlivali Siomku v grlo, na glavo, vlivali mehem bolj in bolj, da se mu je zdelo da mu tici že celo v njej, toda juho se je zmerom vlivajoč in vlivajoč Glava mu hoče razpočeti v nortanjščini ogenj. Siomka glasno krije ter odpre oči.

Bog nam pomagaj! Jih pozdravi neznanec ter stopi k ognju. "Dovolite, prijatelji, da se nekoliko pograjem!"

Vsedite, sel! Se oglasi neko likov glasov.

Starec se vseved in razprostre roke nad ogenj. Tudi Siomka se približa. Premočena obleka se mu je kmalu pregrala in po vsem življu so ga spretele neki prijetni občutki.

"Odkod vam Bog nese?"

Vpraša eden izmed možakov.

Prihajača od daleč. Greva domu.

"Ali je tant vas sin?"

"Ne tuječ je. Siomka po izselnikih."

"Vidis premočen si revez?"

Vsi obrnejo svoje oči v Siomko.

Sedel je tesno poleg ognja in gledal kakogori in poka proje in se dim dviga kvišku, kakor vre in kipi v kotličku voda.

"Torej sirota?" So vprašali mužički in živočiči pogledali Siomko.

Nato so govorili o žitu in delu in ko je bila večerja kuhanja so počeli jesti.

"Pojdi tudi fant večerjat," so vabili Siomko. "Saj si ves trpnel."

Siomka se je najdel ter se vlegel k počitku. Po topni hrani se mu je kaj dobro prilepel počitelj poleg ognja. Pro

je veselo pokalo duhtelo življenje.

PRIZNANJA TISOČ IN TISOČIHLI

ozdravljenih in hvaležnih bolnikov kateri vam dajejo dokaze zasing svetovnega in slavnega ravnatelja od

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

kateri se šrtyuje, in je ozdravil že nebrojno število slovenskih bolnikov. Vsaki bolnik, kateri se je zaupno obrnil, na slavnega ravnatelja tega zavoda je bil zadovoljen, zadobil popolno zdravje in srečo, katero se veliko družin, ocetje, matere in otroci vesel.

Nima bolezni na svetu, katere bi zdravnikom tega zavoda ne bile poznate in katerih zdravnikov tega zavoda ne bi mogli v kratkem času ozdraviti, najsibode možka; ženska ali otročja zastrela ali kronična bolezen. Slavni zdravnik tega zavoda zamore povoljne uspeše svojega delovanja, z tisočerimi zahvalnimi pismi dokazati v katerih se ozdravljeni bolniki z najprisrčnejimi besedamizahvaljujejo za jím podeljeno pomoč in zdravje.

DRUGI ZDRAVNICKI KATERI OGLASUJEJO IN GOVORE VELIKO O SEBI NE MOREJO DOKAZATI NITI JEDNEGA POVOLJNEGA DOKAZA SVOJEGA DELOVANJA.

Nobeden naj si ne krati življenja, zadovoljnosti in posvetne srečo in tripi v bolezni, temveč naj se takoj obrne na znameniti in svetuznani zdravnički zavod ker načel bude največjo srečo in pridoben popolno zdravje.

Pridite osebno ali pa pisite na

The Collins N. Y. Medical Institute 140 W. 34th Street, New York City.

Dr. S. E. Hyndman, vrhovni ravnatelj.

Uradne ure so: Vsake od 9 ure dopoldan in od 2 do 5 ure popoldan. Ob nedeljah in praznikih

on 9 ure dopoldan in 1 popoldan. Vsaki tork in petek od 7 do 8 ure zvečer.

Grenko

Belo

Rdeče

Vino

Slavno

Naša garancija

References First
Nat'l Bank, Cle-
veland Commer-
cial Agencies.

Eudic vina

GRENKO VINO

Galona \$1.25 in \$1.50 — Zabol 12 — \$1.50 in \$6.00

BELO VINO (SUHO)

\$1.50 — \$2.00 — \$2.50 in \$30.00 sod.

RDEČE VINO

\$1.50 — \$15.00 — \$17.00 — \$20.00 in \$25.00 sod.

Belinski jesih

Vračenjena posoda pri narocilih za sodcke

Sodeti obsegajo 40 do 50 galonov vsak.

POSEBNOST: — Prodajamo tudi manj kot cele sod-

čke, a racunljivo za posode in sicer:

25 in 30 galonov pol sodcki

\$1.25 vsak

10 galonov kegs

\$1.00 vsak

6 galonov kegs

\$75 vsak

Vse gorenje cene so F. O. B. Cleveland.

POGOJI: — Samo gotov denar — P. O. ali ekspresna

denarna náčinica z narocilom.

The Schuster Company

Euclid vinogradi, vinarna in distilaria

CLEVELAND, OHIO.

E. A. SCHELLENTRACER

LEKARNAH.

336 St. Clair Ave. N. E.

Goyorimo slovensko

Sedaj je najboljši čas, da rabite dober kričitelj.

Niceš boljšega kot Schellentracerjev kranji in jetni prenovitelj.

50 in \$1.00 ena steklenica.

Stan in Iškarijot.

Karel May, za "Ameriko" priredil L. J. P.
PRVA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

"Ali je res, kar pripoveduješ? Jaz sem Wellerja zadale?"

"Ah, v mrlzici ste govorili, da vas je on pobil na tla. Ali vas je res?"

"Da, Kar sem storil v blaznosti, tega mi ni treba štetiti v zemljo."

"In kaj ste morali vse doživeti? Pozneje mi gotovo vse poveste, ker sedaj ste še prejšnji?"

"O nikakor ne! Glava me sicer še nekoliko boli, toda moja narava je podobna slonovi. Če govorim počasi in tiho, me prav nič ne vznemirja. Dajte torej, da vam vse povem. Če ste prišli sem, da rešite moje tovarisce, tedaj morate vse zvesti.

"Neizrečeno me zanima. Vas je uvel Velika Usta in nato zoper oprostil. Melton in Weller sta bila tudi oproščena in tudi haciendero. Kaj se je zgodilo potem?"

"Melton je kupil od haciendera vse posestvo, in s tem seveda tudi nas."

"Da, bral sem kupno pogodbino; toda v starci domovini so vas najeli, da delate na farmi, na pa v strupenih jamah."

"Mislite, da smo šli radi v gorovje? O rudnikih živega srebra nismo niti trohice znali. Melton nas je nalagal, da je en dan pota od haciende malo posestvo, kjer bodo sprva delali. Oba Wellerja sta nas pejala tja, dočim je Melton jahal v Ures s hacienderom, da podpiše kupno pogodbo. Mi smo bili zadovoljni, ker na haciendi je vladala lakota, ter smo se napotili z Wellerji. Toda po enem dnevu pota, dobimo meso posestvo, kakor je Melton trdil, dobro urejen indijanski tabor s trem sto možmi in več kot stitristo konji. Tako smo dosegli tja, so nas privezli na neosedlane konje; potem so nas pa gnali naprej, dan za dnevom, dokler nismo prišli v Almaden. Tu so nam pokazali neko jamo, ki je bila vhod v rudnik, in kjer smo morali stopiti navzdol."

"Pa se niste branili?"

"O sebi že lahko rečem kaj tacega, ker če bi šel dol, bi ne bil sedaj pri vas; toda ostali, otroci, ženske, očeje, kaj so hotel narediti. Teh par ljudij proti stotinam oboroženih divjakov! Sicer so nam pa s smrtno grozili, če se ne vdamo. Otroci in ženske se niso mogle braniti, in radi njih so se tudi možki vdali!"

"In kaj se je zgodilo z njimi spodaj v jamah?"

"Kaj jaz vem? Jaz nisem del z njimi."

"A tako! Kako se vami je pa posrečilo?"

"Čisto priprosto. Ko so mi vzeljeli jermenje in me hoteli potisniti v luknjo, sem se predel skozi trumco Indijancev, katerih sem več na tla pobil, in odvezel nekomu celo puško. Moja rešitev je pa bila, ker niso streljali za meno; hoteli so ne imeti živega. Rudečkarji so tekli za meno. Jaz sem sicer močan mož, toda slab tekač; strahl mi je pa dal potrebno hitrost, pa bi me vseeno vjeli, da se nisem nenadoma pogreznil v zemljo; rudečkarji me niso videli več in nehal spreganjajem."

"Čudovito! Saj so morali Indijanci vendar mimo onega prostora, kjer ste se v zemljo pogreznili."

"Da, toda jaz nisem tekel načravnost naprej, temveč sem naredil ovinek. Prišel sem nameč okoli neke skalnatne pecine, da se skrijem Indijancu, nakar sem zavil še okoli družega vogla, pod katerim se je zemlja pod menoj zmajala, in naenkrat sem bil globoko spodaj. Naenkrat me obda temma. Hodil sem nekaj časa okoli, vendar ne dače, ker sem se bal, da zaidem. Čez nekaj časa pa vendar začnem misljiti, da celo večnost ne morem ostati v jami; grem torej na-

kjer nas nihče ne pričakuje. Kljub ovinku sem prepričan, da pridejo še pred večerom tja."

"Moj brat govoriti mi. Ali ne bode sam jahal?"

"Ne, Moram imeti s seboj spremjevalca, ki pazi na mojega konja in na orožje, kadar je treba."

"Na konje? Ali hoče moj brat jahati, četudi pride v kraje, kjer ni trave?"

"V vozovih ju dovolj riža in koruze. Te zaloge vzamemo nekaj s seboj."

"In kdo te spremlja?"

"Mladi brat Juma-Shetarja."

"Winneton pozna dobre načrte svojega brata. Mlajši Mimbreño naj po njegovih načrtih kmalu postane vojnik, kakor njegov starejši brat."

"Držal sem se, radi Judite. Ona je bila namreč edina, katero spotoma niso zvezali in tudi v jamo jo niso silili. Ravno ko so me razvezovali, me je zasramovala in dejala, da moram navzdol v jame, kjer bom kopal živo srebro, dočim če bo ona gospodarica vseh rudnikov."

"In kako ste prišli iz jame?"

"Polagal sem kamene, enega na druga."

"In ste dobili Judito?"

"Kje stanuje, tega nisem pogoditi, ker prikazal sem se samo ponoči, toda deklico sem vendar enkrat srečal; sprva se je prestrašila, potem pa je bila prijazna. Obljubila mi je, da mi pokaže svoje stanovanje: rekla je, da se mora prepričati, če Melton spi, ker če ne on zagleda, me takoj dobjavo roke."

"In vi ste ji verjeli?"

"Da nekaj časa sem čakal, a potem sem se skril; ona ni prišla več, mesto nje pa se je prikazal Melton, oba Wellerja in nekaj Indijancev, ki naj bi nje zgrabili."

"Torej vas je ljubica izdala. Kako jo morete še ljubiti, ko je vendar pokazala, kaka nič vrednica je! Koliko časa ste se skrivali?"

"Dva dni pozneje me je pregnala lakota, in odšel sem po isti poti, po kateri smo prišli. Mislim sem, da dobim kako obljedeno pokrajinu, ker mi prebivalci obljubijo pomoč; sedaj ste pa vi tukaj, kar je še boljše."

"Kako ste se pa preživiljali?"

"Od rastlin ki sem jih dobil na potu. Dobil sem tudi nekaj vode, ki me je poživljala."

"Grozno! Ali niste mogli ustreliti kako zverino?"

"Streljiva nisem imel. Ko sem povzil vse rastline v majom obližju, sem se pomaknil naprej."

"Ali vas ni nihče zadrževal?"

"Ne."

"Torej Indijanci okolice niso preiskovali?"

"Sprva ne, toda pozneje sem opazil, da so preiskovali celo okolico: tavai se, včeraj okoli, predno sem prišel do kraja, kjer sem zopet dobil rastlinstvo. Srečal sem več Indijancev, ki se pa niso drznili bližu, ker so videli, da nimam puško, oni so pa bili oboroženi samo s puščicami."

"In kje je sedaj oče vaše oboževanke?"

"Vjet v jami, kakov vsi drugi."

"In ali Judita prosila za svojega očeta?"

"Ne."

"Torej mi oprostite, kar vam povem: ona ima sicer jasno lep obraz, sicer pa je vredna, da se pošteno seznam s bičem radi svojega ravnjanja."

"Radi mene ni potreba ker je vedno ljubim."

Nato mi pa se pove, kako se načravlje pride v Almaden, kak je kraj tam, in kje se pride v rudnik, kar si vse kako dobro zapomnim, poznejce mi je mnogo koristilo. Pogovor s Herkulom je bil s tem končan. Kmalu pride k meni Winnetou, ki me vpraša, kdaj odričem naprej.

"Najbrž se pred dnevom, odvrem. Narediti moramo ovinek: Jumi nas pričakujejo od zapada, raditega budem prisli v Almaden od juga sem,

blagajnik: John Levšek; odbornika: John Pekolj, Anton Zupančič in John Golob; zastopnik: Josip Božič 5107 Scot Ave. Collinwood, O.; vratar F. Prelgar. Društveni zdravnik J. F. Schmoldt, 5132 Superior Njegove uradne ure: 7-8 zv.

Društvo "Slovenija" ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne, v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Kdor želi pristopiti, mora biti vpisan mesec dni poprej po društvenemu bratu.

Predsednik: John Gorup; tajnik Frank Černe 1308 East 55th St.; blagajnik Frank Šperko, 3504 St. Clair Ave. N. E.; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar: Urad 6127 St. Clair ave. N. E.

Slovenska Narodna Čitalnica. Prostori na 1113 Norwood Rd. vogal Glass ave. Predsednik: Jos. Žele, glavni tajnik Mih. Lah, 1268 E. 55. blag. J. Požun 1164 E. 61st St. Knjižničar K. Rogelj 1165 E. 61st cesta in Ivan Lah 6030 St. Clair ave. čitalniški kolektor.

Knjige se izposojujo v nedeljo od 9. do 11. dop. v četrtek od 7. do 9. ure zvečer. Novi udje se sprejemajo pri mesečni seji vsak prvi četrtek v mesecu.

K. S. P. društvo sv. Barbare št. 6, spadajoče v glavni prostor v Forest City, Pa., ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v Stockes Hall, John Gréline. V društvo se sprejemajo člani od 16. do 45 leta. Vstopina po starosti. Bolniške podpore se plača \$7. na teden in to takoj po vstopu. Uradniki za leto 1910: Predsednik John Gornik; 6105 St. Clair ave; podpredsednik Anton Oštir: prvi tajnik: Mihal Jalovec, 6424 Spilker ave.; II. tajnik Jos. Zakelj; blagajnik: Anton Ulčakar; odborniki: Anton Benčin, Mike Vintar, Jos. Sintič; vratar: Jos. Venčin; stavnošča Anton Starič. Pojasnila dajeta predsednik in prvi tajnik. Društveni zdravnik dr. J. M. Seliškar.

K. S. P. društvo sv. Barbara št. 6, spadajoče v glavni prostor v Forest City, Pa., ima svoje redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu, v mali Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne.

Predsednik John Kuhar, 383 St. Clair ave; I. tajnik Josip Glavič, 6401 Metta ave; načelnik Jakob Žele.

Ker dajejo to društvo v slučaju bolezni lepo podporo, \$6.00 na teden, se vabi vse slovenske mladeniče k obilnem pristopu.

Kranjsko žensko pod. društvo sv. Srca Marije ima svoje mesečne seje vsak drugi četrtek v mesecu ob pol osmi uri zvečer v mali Knausovi dvorani. Uradnice za leto 1910 so: Marija Mihelčič, predsednica, Ivana Pelan, 6030 St. Clair ave tajnika, Marija Strniša, blagajnika. V društvo se sprejemajo od starosti 17 do 30 leta se plača \$1.50, od 30 do 45 leta se plača \$1.75 pri vstopu. Pri mesečni seji svečana se je sklenilo, da se sprejemajo društvenice tudi iz Newburga in Collinwooda. Rojakinje se vabijo obilnem pristopu.

8. marionpl

Društvo sv. Franciška, št. 66. K. S. K. J. je sklenilo pri svoji zadnji mesečni seji, da bode sprejemalo člane vstopnino ne prosti in sicer le za tri mesece. Sedaj ima vsak lepo priliko, ki še ni pri nobenem društvu, da pristopi kgor imenovanemu društву in se zavaruje za življenje in bolezni. Mesečne seje so v Perzovi dvorani na E. 70th St. Vpiše se pa lahko pri tajniku J. Perko, 6914 Grand ave, ali pa pri predsedniku 3632½ Hamilton ave.

Clani se sprejemajo od 16. do 45 leta. Plača se \$500.00 ali \$1000.00 usmrtnine in tedenska bolniška podpora. Novovpisani član mora prinesi zdravniški list pred društveno sejo k tajniku, ki ga pošlje vrhovnemu zdravniku. Ako ga ta potrdi, društvo pri prihodnji mesečni seji glasuje o sprejemu.

Isto velja za članice.

SAMOSTOJNO K. K. P. DR. SV. JOŽEFA. Redne mesečne seje držata NOVI PROSTORI!

VABILO — Prevec & Pekol CROGERISTA.

Slavnemu občinstvu naznajava, da sva se preseljava iz starih prostorov 1255 CARRY AV. v nove to je 1293 E. 55 & CARRY AV.

Čas zlobnega kometa je nastopil. Primereno malo ljudi je verovalo v njega. Toda sedaj so ga vsi spoznali, majejo z glavo, ter mu kar nič ne zaupajo.

Ker se pa na našim blagu pozna, se odtisni njegovega repa, torej bo pritem blagu precej popusta.

Naredila sva pogodbo ter je ista sodniško potrjenja, da nju '75 let pusti; tako sva svojo zalogu popolnila z novim blagom, katero bo popolnoma zadostilo zahtevam in potrebam občinstva.

Priporočajo svojo tvrdko sl. občinstvu 1293 E. 55 CARRY AV. PREVEC & PEKOL 1293 E. 55 CARRY AV.

Geo. A. Lorentz 6702 BONNA AVE. N. E. PLUMBER

Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se priporoča rojakom. Cent. 8873 R.

50.000 KNJIŽIC

ZASTONJ MOŽEM

Ako trpit na kterikoli težji možki bolezni, želimo, da takoj pišete po to čvdeče knjižico. Ta knjižica v m. lahko razumejo jezikov, kako na domu temeljito zdravi sifili ali zatrpljeje krvi. Brotva slabost, zguba spolne kreposti, revmatizem ali kostobol, organske bolezni, želodec, jetra in bolezni obilistnih v mehurju. Vsem tistim, kateri so že načili ali nekaj ali večnega pláčenja brez vsakega uspeha, je ta brezplačna knjižica vredna in stotin dolarijev. Pove tam tu, da je zadobilo zdravje, telesno moč in poživljenje prti in druge.

Predsednik: John Gornik, 6113 St. Clair Ave.; podpredsednik: Anton Anžlovar, 1284 E. 55th St.; blagajnik: Joseph Gornik, 6105 St. Clair Ave.; tajnik in načelnik: Math. Klun, 1571 Contant Ave. Lakewood Ohio.

Vsa pojasnila daje društveni tajnik.

Slovensko mladeničko društvo Ž. M. Božje ima svoje redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu, v mali Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne.

Predsednik John Kuhar, 383 St. Clair ave; I. tajnik Josip Glavič, 6401 Metta ave; načelnik Jakob Žele.

Ker dajejo to društvo v slučaju bolezni lepo podporo, \$6.00 na teden, se vabi vse slovenske mladeniče k obilnem pristopu.

Se priporoča Slovencem in slovenskim saloonerjem v nakup izvrstnega

grenkega vina (Bitter Wine) in fine grenčice, (Bitters).

Imam najboljšo in največjo zalogu tega blaga v mestu.

Cene nizke, blago izvrstno.

SVOJ K SVOJIM!